

PRVA PORUKA

TROJSTVO PROTIV BIBLIJE

Mnoge crkve danas veruju u trojstvo i zato ćemo se u ovom poglavlju pozabaviti tim verovanjem koje svakako nema uporište u Bibliji. Sveto Pismo nam otkriva da postoje samo dva različita božanska bića: „**A ovo je život večni: da upoznaju tebe, jedinog istinitog Boga, i Isusa Hrista, koga si poslao.**” Jovan 17:3 „**Ono što smo videli i čuli objavljujemo vama da i vi imate zajedništvo sa nama; a naše je zajedništvo sa Ocem i sa Sinom njegovim, Isusom Hristom.**” 1. Jovanova 1:3 „**Ko god prestupi Hristov nauku i u njemu ne ostane, nema Boga. Onaj ko ostaje u Hristovom nauku, on ima i Oca i Sina.**” 2. Jovanova 1:9 „**I svako stvorenje koje je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i na moru, i sve što je u njima, čuo sam da govori: 'Onome koji sedi na prestolju, i Jagnjetu, blagoslov, i čast, i slava, i moć u vek vekova.'**” Otkrivenje 5:13 „**I pokazao mi je on čistu reku vode života, bistru kao kristal: izvire iz prestolja Božijeg i Jagnjetovog.**” Otkrivenje 22:1 „**I neće više biti prokletstva, nego će prestolje Božije i Jagnjetovo biti u njemu i sluge će mu njegove služiti.**” Otkrivenje 22:3 „**A kojem od anđela je on ikada rekao: 'Sedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje tvojim nogama?'**” Jevrejima 1:13 „**Nakon što im je Gospod to rekao, bio je uzet na nebo i seo je zdesna Bogu.**” Marko 16:19 „**Ako ste, dakle, sa Hristom vaskrsli, tražite ono što je gore, gde Hrist sedi zdesna Bogu.**” Kološanima 3:1 „**I, budući da ste sinovi, poslao je Bog u vaša srca Duha svoga Sina, koji kliče: 'Ava, Oče!'**” Galatima 4:6 „**Svima onima koji su u Rimu, ljubljanim Božijim, pozvanim svetima: Milost vam i mir od Boga, Oca našeg, i Gospoda Isusa Hrista.**” Rimljanima 1:7 „**Milost vam i mir od Boga, Oca našeg, i Gospoda Isusa Hrista.**” 1. Korinćanima 1:3

Pažljivom analizom ovih stihova, saznajemo sledeće: Večni život je da upoznamo jedinog istinitog Boga i Isusa Hrista kojeg je poslao, samo Njih Dvojicu, nema trećeg bića koje treba da upoznamo za večan život. Apostoli su videli i čuli pa javili da je za imanje zajednice sa njima potrebna zajednica sa Ocem i Njegovim Sinom Isusom Hristom, nema ni govora o zajednici sa tri bića. Onaj ko ne živi po Hristovom učenju nije od Boga, a po Hristovom učenju živi onaj ko ima Oca i Sina. Opet Dvojica, nema tri bića. Čast i slava su Onom koji sedi na prestolu i Jagnjetu, a ne Svetom Duhu kao trećem biću. Bog i Jagnje imaju prestol, Sveti Duh ga nema. Samo će Božiji i Jagnjetov presto biti u gradu i dalje nema trojice na prestolu. Isusu je rekao da sedne sa Njegove desne strane što znači da Otac i Sin nisu fizički jedan u drugom, nego su posebna Bića koja sede jedno pored drugog. Vidimo da je Isus uzet na nebo i da je seo sa desne strane Bogu. Treba da tražimo ono što je na nebu gde Hristos sedi zdesna Bogu. Zatim vidimo da primamo u srce Duh Njegovog Sina, a ne neko nepoznato treće biće koje je misterija. Pavle Rimljanima želi milost i mir od Boga, našeg Oca, i od Gospoda Isusa Hrista, ne prenosi im nikakve želje od trećeg misterioznog bića. Pavle Korinćanima isto želi blagodat i mir od Boga i od Gospoda Isusa Hrista, a ne spominje to misteriozno treće biće.

U ova dva slučaja vidimo jasno da Otac govori kao posebno Biće dok je Sin na zemlji kao posebno Biće: „**A Isus, kada je bio kršten, smesta je izašao iz vode; i gle, otvorila su mu se nebesa i video je on Duha Božijeg gde silazi kao golub i spušta se na njega. I gle, glas sa neba je rekao: 'Ovo je moj ljubljani Sin, u njemu mi je zadovoljstvo.'**” Matej 3:16,17 „**I gle, glas iz oblaka je progovorio: 'Ovo je moj ljubljani Sin, u kojem mi je zadovoljstvo; njega slušajte.'**” Kada su učenici to čuli, pali su na svoje lice i bili su silno prestrašeni. I pristupio im je Isus, dotakao ih je i rekao: „**'Ustanite, i ne bojte se.'**” Matej 17:5-7

Hajde da vidimo ko je izmislio tu reč trojstvo koja ne postoji u Bibliji: „**Termin 'trojstvo' potiče od Tertulijana, rimokatoličkog crkvenog oca.**” **Nova internacionalna enciklopedija 22 knjiga str. 477** Ušavši u sukob sa Katoličkom crkvom, Martin Luter je propustio da govori protiv verovanja u trojstvo iako je i sam bio svestan da se trojstvo ne može naći u Bibliji: „**Zaista je istina da se naziv 'Trojstvo' ne može nigde naći U Svetom Pismu, već je smišljen i uveden od čoveka. Iz tog razloga zvuči nekako odbojno i bolje nam je da govorimo o 'Bogu' nego o 'Trojstvu'. Veliki univerziteti su izmislili mnogobrojne osobine,**

sanjarenja i izmišljotine pomoću kojih bi objašnjavali Sveto Trojstvo i napravili su sebe budalama. Zato treba samo da citiramo stihove iz Pisma kako bi smo odredili i utvrdili Hristovo božanstvo.“ (Propovedi Martina Lutera, str 406,407.) To je dovelo do nastanka današnjih protestantskih denominacija koje su protiv učenja Katoličke crkve, a zapravo veruju u isto trojstvo kao ta crkva. Čak su krenuli i da se mire sa Katoličkom crkvom na obeležavanju 500 godina od reformacije 2017. godine.

Za razliku od Lutera, Elen Vajt definitivno nije smatrala da je trojstvo neka misterija već jednostavno nije verovala u trojstvo: „*Savet, koji se odnosio na plan da se spasi izgubljen svet, je bio između njih Dvojice, savet mira je bio između Oca i Sina.*“ (Znaci vremena, 23. decembar 1897.) „*U početku, posle Svog dela stvaranja, Otac i Sin su se odmarali u subotu.*“ (Čežnja vekova, str.org. 769.) „*I Otac i Sin su bili osramoćeni zbog prestupa koji je čovek uradio.*“ (Znaci vremena, 12. decembar 1895.) „*Nijedan čovek, čak ni najviši anđeo, ne može proceniti tu ogromnu cenu, ona je poznata jedino Ocu i Sinu.*“ (B. eho 28. oktobar 1895.) „*Samo Otac i Sin treba da budu uzdizani.*“ (Instruktor za mlade, 7. jul 1898.) Iz ovih citata Elen Vajt možemo zaključiti sledeće: Da je savet mira bio između Oca i Sina, ali ne i Svetog Duha kao trećeg lica ili bića. Otac i Sin su se odmarali u subotu, ali ne i Sveti Duh zajedno sa Njima kao treće lice ili treće biće. Otac i Sin su osramoćeni, ali ne i Sveti Duh kao treće lice ili treće biće. Jedino je Ocu i Sinu poznata ogromna cena, ne i Svetom Duhu kao trećem licu ili trećem biću. Samo Otac i Sin treba da budu uzdizani, ali ne i neko treće lice ili biće.

Elen Vajt je koristila u svojim spisima izraz treće lice božanstva za Svetog Duha, ali ona nikada nije verovala u trojstvo. Njen sin objašnjava na šta je ona mislila kada je koristila taj izraz: „**Moja zbuđenost se malo smanjila kada sam na osnovu rečnika shvatio da je jedno od značenja reči ličnost – karakteristike. Napisano je na takav način da sam zaključio da može postojati ličnost bez tela (telesne građe), Otac i Sin to poseduju.**“ (Pismo od V.K.Vajta upućeno H.V.Karu, 30. april 1935.) Znači sin Elen Vajt je shvatio da je ličnost karakteristika Oca i Sina, a ne treće biće. Da je njegove majka ikada verovala u trojstvo, on svakako ne bi bio zbuđen upotrebom reči ličnost, nego bi jednostavno znao da je to trojstvo, ali pošto je znao da njegova majka nikada nije verovala u trojstvo istražio je u rečniku značenje reči ličnost. Pre nego što navedem šta piše u rečniku, neophodno je navesti izjavu Elen Vajt gde ona spominje treće lice božanstva: „*Opisujući svojim učenicima SLUŽBU Svetog Duha, Isus je želeo da ih nadahne radošću i nadom koja je nadahnjivala i Njegovo srce. Radovao se za tu obilnu pomoć koju je osigurao svojoj Crkvi. Sveti Duh je bio najveći od svih darova koje je mogao izmoliti od svoga Oca za uzdizanje svoga naroda. SVETI DUH TREBA DA IM BUDE PODAREN KAO SILA KOJA PREPORAĐA, jer bi bez nje Hristova žrtva bila beskorisna. Sila zla vekovima je jačala i ljudi su se začuđujućom pokornošću potčinjavali sotonskom ropstvu. Čovek može da se odupre i pobedi greh jedino moćnim delovanjem trećeg lica (ličnosti) Božanstva, koje će doći sa neizmenjenom silom u punini božanske moći. Duh čini delotvornim ono što je izvojevao Otkupitelj sveta. Duh Sveti čisti srce. Posredstvom Duha vernik postaje sudeonik u božanskoj prirodi. HRISTOS JE PODARIO SVOGA DUHA KAO BOŽANSKU SILU u savlađivanju svih nasledjenih i stečenih sklonosti ka zlu i da Crkva primi pečat Njegovog karaktera.*“ (Čežnja vekova, str.org. 671. i Pregled i glasnik, 19. novembar 1908.) Ako pažljivije pogledamo šta je napisala videćemo da ona u kontekstu službe naziva Svetog Duha trećim licem božanstva. Sada treba da pogledamo šta piše u Websterovom rečniku iz 1828 koji je Elen Vajt koristila. Zanima nas šesta definicija koja kaže: „**6. Karakter službe Primer: Čovek je drugačiji sam od sebe, kada je sudija (u ličnosti sudije) i kada je prijatelj (u ličnosti prijatelja).**“ Na internetu sam pronašao vrlo zanimljive informacije na ovu temu, pa ih postavljam u ovaj članak: „**Dakle, jedan čovek se može jako razlikovati u zavisnosti od službe koju ima. Kao sudija je veoma drugačiji nego kao prijatelj. Kao sudija može biti veoma strog, grub, i tako dalje, dok kao prijatelj može biti veoma druželjubiv, ponizan, drag itd. Iako je svo vreme ista individua, on ima dve različite službe i stoga deluje kao da su u pitanju dve različite (posebne) osobe – sudija i prijatelj. Ajde sada da pogledamo da li se ovakva definicija reči ličnost može primeniti na Svetoga Duha. ‘I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek.’ (Jovan 14:16) Drugi Utešitelj! Deluje da je to neka druga individua, zar ne? Ali pročitajmo samo dva stiha dalje: ‘Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k**

vama.' (Jovan 14:18) Šta Isus želi da kaže? Da li će sam On doći ili će poslati nekog drugog? 18. stih jasno kaže da je On taj koji će doći, ali je isto tako sam On u 16. stihu rekao da će poslati 'drugog Utešitelja', tako da na prvi pogled deluje drugačije." Pogledajmo sledeći stih koji nam pokazuje da Saul od Božijeg Duha novorođenjem postaje promenjen u drugog čoveka: „I sići će na tebe Duh Gospodnji pa ćeš i ti prorokovati sa njima, i bićeš promenjen u drugog čoveka.“ 1. Samuelova 10:6 Ovde nam je pokazana Saulova služba proroka kao posledica novorođenja. Mi tu vidimo da Saul nije ista ličnost kao prorok i kao car a u pitanju je jedna ista osoba. Jedna je ličnost u službi cara, a druga je ličnost u službi proroka, ali to je i dalje Saul jedno biće, a ne dva bića koja su jedno u drugom.

Nakon ovih informacija sa interneta bilo bi korisno pročitati i ove izjave Elen Vajt, gde njen muž, Džejms Vajt potvrđuje da verovanje trinitaraca nije u skladu sa verovanjem kakvo je imala njegova žena Elen Vajt: „Način na koji su spiritisti opovrgli jedinog Gospoda Boga i našega Gospoda Isusa Hrista je tako što su koristili staru trinitarsku veru, da je Isus Hrist Večni Bog, iako nemaju nijedan stih da to podrže, dok mi (ja, moja supruga Elen Vajt i drugi) imamo jasna Svedočanstva u izobilju da je On Sin Večnog Boga!“ Džejms Vajt, Day Star, Jan. 24, 1846 „Pozivamo sve da uporede svedočanstva Svetog Duha kroz gospođu Vajt sa Božijom reči. Ovim vas ne pozivamo da ih uporedite sa svojim verovanjem. To je sasvim druga stvar. Trinitarci mogu da ih uporede sa svojim verovanjem i zato što se ne slažu sa njima, osuđuju ih. Svetkovatelj nedelje, ili čovek koji drži večnu patnju kao važnu istinu i sveštenik koji škropi decu, svako od njih može osuditi svedočanstva gospođe Vajt zato što se ne slažu sa njihovim određenim stavovima. I još stotinu više, od kojih svaki ima različite stavove, mogu doći do istog zaključka. Međutim njihova autentičnost nikada ne može biti testirana na ovaj način.“ Džejms Vajt, Pregled i Glasnik, 13 jun, 1871.

Elen Vajt je verovala da su Otac i Sin dve različite ličnosti, baš kao što i Biblija uči: „Hrist je jedno sa Ocem, ali, Hrist i Bog su dve odvojene ličnosti. Čitajte Isusovu molitvu koja je zapisana u 17. glavi jevanđelja po Jovanu i naćićete taj detalj jasno iznetim. Koliko se Spasitelj revno molio da bi Njegovi učenici mogli biti jedno sa Njim kao što je On jedno sa Ocem. Međutim jedinstvo koje treba da postoji između Hrista i Njegovih sledbenika ne poništava ličnost nijednog od njih. Oni treba da budu jedno sa Njim kao što je On jedno sa Ocem.“ (1905. Generalna konferencija adventista sedmoga dana, Takoma Park, Vašington, 19. maj 1905; Pregled i glasnik 1. jun 1905.)

U Bibliji piše da će Sveti Duh govoriti: „A kada vas budu odvodili i izručivali, ne brinite unapred i ne smišljajte šta ćete govoriti; nego, šta vam god bude dato u onaj čas, to govorite: jer niste vi ti koji govorite, nego Duh Sveti.“ Marko 13:11 Ovaj citat nam objašnjava kako to Sveti Duh govori: „Jer niste vi ti koji govore, nego Duh vašeg Oca koji govori u vama.“ Matej 10:20 Da bi smo lakše razumeli šta to znači da će Duh od Oca govoriti, pogledajmo ovaj stih: „A druge godine Navuhodonosorove vladavine Navuhodonosor je usnuo snove; i duh mu se uznemirio, a san ga je ostavio.“ Danilo 2:1 Kada se Navuhodonosoru duh uznemirio to znači da se on lično uznemirio, isto tako kada Očev Duh govori u nama to znači da lično Otac govori u nama, a ne neko treće biće. Eto hvala Bogu rešio nam je misteriju trojstva koja je zadavala muke Luteru a i dalje zadaje muke mnogima koji veruju u trojstvo.

Biblija nas uči da treba da se molimo u Svetom Duhu: „Ali vi se, ljubljene, izgrađujte na svojoj presvetoj veri moleći se u Duhu Svetom.“ Judina 1:20 Znači mi bez Božijeg Duha ne bi znali ni za šta da se molimo, zato piše da se molimo u Svetom Duhu. Piše da se molimo u Svetom Duhu, a ne Svetom Duhu. Šta znači moliti se u Svetom Duhu? Evo objašnjenja: „Jednako i Duh pomaže našim slabostima: jer mi ne znamo šta da molimo kako treba, ali sam Duh posreduje za nas neizrecivim uzdasima. A onaj koji istražuje srca zna šta je misao Duha; jer on po volji Božijoj posreduje za svete.“ Rimljanima 8:26,27 Hajde sada da vidimo ko je taj Duh što po Božijoj volji posreduje za svete: „Jer jedan je Bog, i jedan je posrednik između Boga i ljudi: čovek Hrist Isus.“ 1. Timoteju 2:5 Dakle nema dva posrednika, samo jedan i kada Sveti Duh posreduje to zapravo ne posreduje neko treće biće već Isus posreduje u Svom Duhovnom obliku. Elen Vajt nam isto potvrđuje ko je Sveti Duh: „Mi želimo Svetog Duha koji je Isus Hrist.“ Pismo 66, 10 april, 1894

Pored svih iznetih dokaza da Sveti Duh u Bibliji nije treće biće, ljudi bi ipak mogli da tvrde da jeste, zato treba napomenuti i ovaj citat koji je prilično jasan: „**Jer sve kad bi i bilo nazovibogova — bilo na nebu ili na zemlji — kao što bogovi i jesu mnogi i mnogi gospodari, ali nama je jedan Bog Otac, od koga je sve, i mi u njemu; i jedan Gospod Isus Hrist, po kojem je sve, i mi po njemu.**” 1. Korinćanima 8:5,6 Znači mislim da jasnije od ovoga ne može, opet Otac i Sin, a nema Svetog Duha kao nekog trećeg lica ili bića.

Dobro onda ko je taj treći „Sveti Duh” koji hoće da se izjednači sa Ocem i Sinom? Taj lažni Sveti Duh kojem se mnogi mole i traže da ih obuzme nije nikakvo misteriozno treće biće, već sotona lično. Biblija nam otkriva da je Svetlonoša (na latinskom Lucifer) zapravo taj koji ima takve ambicije: „**Kako pade sa neba, Svetlonošo, sine jutra! Kako li si oboren na zemlju, ti koji si slabio narode? Jer u svom si srcu rekao: 'Uzdiciću se u nebo, podićiću svoje prestolje iznad zvezda Božijih: zasešću na gori zbornoj, na severnim obroncima: ja ću se uzdici nad visine oblačne, ja ću biti kao Svevišnji.**” Isaija 14:12-14

Biblija nam otkriva ko je naš pravi Utešitelj: „**I ja ću moliti Oca i on će vam dati drugog Utešitelja (parakletos), da on ostane sa vama zauvek.**” Jovan 14:16 „**Ali kažem vam istinu: Korisnije je za vas da ja odem: jer ako ja ne odem, Utešitelj (parakletos) neće doći ka vama; a ako ja odem, poslaću ga ka vama.**” Jovan 16:7 „**Dečice moja, ovo vam pišem da ne grešite. A ako ko i sagraši, zastupnika (parakletos) imamo kod Oca: Isusa Hrista pravednika.**” 1. Jovanova 2:1 U sva ova tri stiha upotrebljena je ista grčka reč parakletos koja znači utešitelj, zastupnik, advokat, tako da je i više nego jasno o kome se tu radi. Utešitelj i naš zastupnik je Isus Hrist lično, jer nas On teši i zastupa pred Ocem i to mesto sotona nikada neće moći da zauzme sa svojom prevarom o trojstvu.

Ljudi koji veruju u trojstvo često vole da se pozivaju na ove stihove iz Biblije: “**I pristupio im je Isus i progovorio im je, rekavši: 'Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Pođite, zato, i poučavajte sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Svetoga Duha učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio: i evo, ja sam sa vama u sve dane, sve do svršetka sveta.'** Amin.” Matej 28:18-20 Elen Vajt za koju smo već dokazali da nije verovala u trojstvo kaže da su Isusovi učenici krstili u ime Oca, Sina i Svetoga Duha: „*Jovan je krstio u pokajanje, a Isusovi učenici su propovedanjem vere krstili u ime Oca, Sina i Svetoga Duha.*” Elen Vajt, Duh Proroštva 2 „*Na njima je bilo da poučavaju držanje svega onoga što im je Isus zapovedio i da krste u ime Oca, Sina i Svetoga Duha.*” Elen Vajt, Duh Proroštva 3 „*Kada su upitani od Pavla da li su primili Svetog Duha, odgovorili su, 'Nismo ni čuli da postoji neki Duh Sveti.'* Pavle je pitao, 'U šta ste onda kršteni?' a oni su odgovorili, 'U krštenje Jovanovo.' Apostol je zatim nastavio da pred njih iznosi velike istine koje su temelj Hrišćanske nade. Ispričao im je o Hristovom životu na zemlji, i o njegovoj okrutnoj i sramnoj smrti. Rekao im je kako je Gospodar života slomio prepreke groba, i ustao sa pobedom nad smrću. Ponovio je Spasiteljevu naredbu njegovim učenicima: 'Data mi je sva vlast na nebu i na zemlji. Idite, dakle, učinite učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetog, učeći ih da drže sve što sam vama zapovedio. I evo, ja sam sa vama u sve dane do svršetka sveta.'” Elen Vajt, Duh Proroštva 3 Iz ove izjave Urije Smita jednog od pionira adventnog pokreta možemo videti kako su oni razumeli izraz krštenje u ime Oca, Sina i Svetoga Duha: „**Mi se krstimo u ime Oca i Sina i Svetoga Duha, Matej 28:19. Ovim izražavamo veru u postojanje jednog istinitog Boga, posredništvo Njegovog Sina i uticaj Svetog Duha.**” {Urija Smit, Pomoćnik Proučavaocu Biblije, str. 21, 22. 1858} Znači oni nisu videli u tome nikakvo trojstvo, nego su to povezali sa pravim odnosom Oca, Sina i Svetog Duha u činu krštenja. Otac i Sin su Svojim Svetim Duhom kao dve različite osobe prisutni tokom čina krštenja, tako da je poenta da se tim stihovima nikako ne može dokazati trojstvo u Bibliji. Međutim mi vidimo da se u Bibliji na drugim mestima spominje krštenje samo u Isusovo ime: „**Tada im je Petar rekao: 'Pokajte se, i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Hrista za oproštenje greha i primićete dar Svetog Duha.**” Dela 2:38 „**Bili su samo kršteni u ime Gospoda Isusa.**” Dela 8:16 „**Čuvši to, krstili su se u ime Gospoda Isusa.**” Dela 19:5 Da bi smo ovo rešili potrebno je da znamo šta znači krštenje u Isusovo ime. Biblija uči da Otac i Sin imaju isto ime, da je Sin nasledio ime od Oca i da su zajedno spalili Sodom i Gomor dok je Sin u tom trenutku bio na zemlji, a Otac na nebu kao dva različita Bića: „**Evo, ja šaljem Anđela pred tobom da te čuva na putu i da te dovede u mesto koje sam pripremio. Čuvaj ga se i pokoravaj se njegovom glasu. Ne izazivaj ga, jer vam on neće**

oprašati vaše prestupe: jer je moje ime u njemu. Ali ako se budeš pokoravao njegovom glasu i činio sve što ja govorim, tada ću ja biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima.“ 2.Mojsijeva 23:20-22 „Učinjen toliko boljim od anđela koliko je uzvišenije nego oni nasledio ime.“ Jevrejima 1:4 „Tada je Gospod (Jehova) zapljusnuo sa neba na Sodomu i na Gomoru sumporom i ognjem od Gospoda (Jehova)“ 1.Mojsijeva 19:24 Ovo nam i Elen Vajt potvrđuje: „*Jehova je ime dato Hristu. 'Gle, Bog je spasenje moje.' Isaija 12:2“ Znaci Vremena, 3. Maj, 1899* Na osnovu iznetih dokaza možemo da vidimo da pošto Sin ima isto ime kao i Otac, a njih Dvojica su Svojim Svetim Duhom prisutni na krštenju, krštenje u Isusovo ime zapravo znači krštenje u ime Oca, Sina i Svetoga Duha.

Ostaje još da se objasne i ovi stihovi koje mogu trinitarci uzalud koristiti da dokažu trojstvo iz Biblije: „**To je onaj koji je došao putem vode i krvi, Isus Hrist; ne samo po vodi, nego po vodi i krvi. I Duh je onaj koji svedoči, zato što je Duh istina. Jer troje su što svedoče na Nebu: Otac, Reč i Sveti Duh; i to troje su jedno. I troje je što svedoči na zemlji: Duh, voda i krv; i to se troje slaže u jednom.**“ 1. Jovanova 5:6-8 Prvo što vidimo je da je Isus došao putem vode i krvi i da je Duh onaj koji svedoči, zato što je Duh istina. Na kraju isto vidimo da na zemlji svedoče Duh, voda i krv i da se to troje slažu u jednom. Za objašnjenje krvi i vode imamo ove stihove iz Biblije: „**Ali kada su došli do Isusa i videli da je već umro, nisu mu slomili noge, nego mu je jedan od vojnika kopljem probo bok i odmah su potekli krv i voda. Onaj koji je to video svedoči i istinito je njegovo svedočanstvo: zna da govori istinu da i vi verujete. Jer se to zbililo da se ispuni redak Pisma: 'Nijedna mu se kost neće slomiti.'** I opet, drugi redak Pisma kaže: 'Gledaće na onoga koga su proboli.'“ Jovan 19:33-37 Duh svedoči tako što su se u tom događaju na krstu ispunili sledeći Duhom nadahnuti stihovi iz Starog Zaveta: „**Mnoge nevolje ima pravednik, ali Gospod ga iz svih izbavlja. On čuva sve kosti njegove: ni jedna od njih nije slomljena.**“ Psalam 34: 19,20 „**Gledaće na mene koga su proboli.**“ Zaharija 12:10 Krv i voda svedoče tako što pokazuju uzrok Hristove smrti na krstu. Smrt raspećem je bila spora. Ljudima je trebalo dva do tri dana da umru na krstu, ali Isus je umro u roku od nekoliko sati. Izlivanje krvi i vode iz probodenog već mrtvog tela pokazuje da uzrok smrti nije raspeće već slomljeno srce koje je puklo usred teške mentalne agonije izazvane težinom svih grehova sveta. Krv koja teče kroz otvor ili razderotinu u srčanu kesu, pošto se izlila, ubrzo počinje da se zgrušnjava u crveni ugrušak (krv) i u bistri serum (voda). Ovo nakupljanje u srčanoj kesi je oslobođeno probadanjem kopljem u već mrtvo telo. Da vojnik nije probo mrtvo Isusovo telo, ne bi se znao pravi uzrok smrti jer bi izgledalo da je Isus umro brže od ostalih ljudi zbog posledice raspeća. Ovako su krv i voda na zemlji posvedočili da je pravi uzrok smrti bio pucanje srca zbog prevelike tuge i težine svih grehova sveta. O ovome i Elen Vajt piše: „*Međutim nije ubod kopljem, nije bol krsta, ono što je izazvalo Isusovu smrt. Taj vapaj, ispušten 'jakim glasom' (Matej27:50; Luka 23:46), u trenutku smrti, mlaz krvi i vode koji je potekao iz Njegovog boka, objavio je da je On umro od slomljenog srca. Njegovo srce je bilo slomljeno mentalnom agonijom. Bio je ubijen grehom sveta.*“ Elen Vajt, *Čežnja Vekova* Tako da iz svega toga vidimo da se Duh, krv i voda zaista slažu u jednom svedočanstvu o Isusovoj smrti. Što se tiče svedočenja na Nebu gde svedoče Otac, Sin i Sveti Duh ne piše da trojica svedoče na Nebu već da troje svedoče na Nebu. Reč je Isus Hrist: „**I postala je Reč telo i prebivala je među nama; i posmatrali smo slavu njegovu, slavu kao jedinorođenog od Oca, punog milosti i istine.**“ Jovan 1:14 Znači Otac, Sin i njihova sveprisutnost Duhom svedoče na Nebu: „**Ali dolazi čas, već sada je, kada će se istinski bogoslužitelji klanjati Ocu u duhu i u istini: jer takve bogoslužitelje traži Otac. Bog je Duh; i oni koji mu se klanjaju, trebaju se klanjati u duhu i u istini.**“ Jovan 4:23,24 „**I rekao im je: 'Idite u sav svet i propovedajte jevanđelje svakom stvorenju. Onaj ko poveruje i krsti se, biće spašen; ali onaj ko ne poveruje, biće osuđen. A ova će znamenja pratiti one koji veruju: u moje ime će zloduhe izgoniti, novim će jezicima govoriti, zmije će podizati i ako šta smrtonosno popiju, neće im nauditi; na bolesne će ruke polagati i biće im dobro.'** Nakon što im je Gospod to rekao, bio je uzet u nebo i seo je zdesna Bogu. A oni su otišli i posvuda su propovedali; a Gospod je sarađivao sa njima i potvrđivao je Reč propratnim znamenjima. Amin.“ Marko 16:15-20